ദ്രാഷാകിണ്ണാമൃതം

കവനോദയം നം.

ഭാഷാകൎണ്ണാമൃതം

മണിപ്രവാളം

പൂന്താനം നമ്പൂതിരിയാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത

ഭാഷാപോഷണാഭിലാഷിയായ
കടത്തനാട്ട ഉദയവൎമ്മതമ്പുരാന്റെ
കല്പനപ്രകാരം

നാദാപുരം
ജനരഞ്ജിനി അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽനിന്ന

ടി- കേളുകുറുപ്പിനാൽ
അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടത.

അവതാരിക

ഈ ഭാഷാകർണ്ണാമൃതത്തിന്റെ കർത്താവായ പൂന്താനം നമ്പൂരി പ്രസിദ്ധനായ മേൽപ്പത്തൂര നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ സഹജീവിയായിരുന്നു- ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതിയായ സന്താനഗോപാലം പാന ഭട്ടതിരിയെ കാണിച്ചുവെന്നും തെറ്റുകളുണ്ടെന്നു പറകയാൽ പൂന്താനത്തിന്റെ ഭക്തിക്കധീനനായ ഭഗവാൻ നാരായണീയത്തിലും അനേകം തെറ്റുകളുണ്ടെന്ന സ്വപ്നത്തിൽഭട്ടതിരിയെ ബോധപ്പെടുത്തിയെന്നും മറ്റും ഒരൈതിഹ്യമുണ്ട- ഈയാളുടേ ഇല്ലം അങ്ങാടിപ്പുറത്താണെന്നറിയുന്നു- ഇദ്ദേഹത്തിന്ന തന്റെ ഇല്ലത്തിലെ വടക്കിനയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനേ പ്രത്യക്ഷമായി കാണ്മാനിടവന്നതിനാൽ ആ സ്ഥലത്തിന്ന വാമപുരമെന്നു പേരിട്ടു- ഗൃഹത്തിന്ന വടക്കിനിടത്തുപുറത്താകയാലായിരിക്കാം ഈ പേരിട്ടുവാനുള്ള സംഗതി എന്ന ഊഹിക്കുന്നു- ഏതായാലും വാമപുരാധിവാസിയായ ശ്രീകൃഷ്ണനേ കുറിച്ചാണ ഈകൃതിയെന്നുള്ളതിലേക്ക സംശയമില്ല- 'കൈവളുന്നാളെശോദാ' എന്നും മറ്റും അഭംഗിയായ ചിലപ്രയോഗങ്ങൾ ഇതിൽ ഉണ്ടെന്നുവരികിലും ആകപ്പാടെനോക്കിയാൽ ആകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള മണിപ്രവാളകൃതികളിൽ ഇതിന്നും മാന്യസ്ഥാനത്തിന്റെഒരുഭാഗത്തിന്നവകാശമുണ്ടെന്നാണ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം- സന്താനഗോപാലം പാന- ജ്ഞാനപ്പാന- ഭാഷാകർണ്ണാമൃതം- എന്നീ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമേ ഇ

ദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളായിട്ടു ഞങ്ങളുടെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളു-

അത്യന്തം അപൂർവമായ ഈ പുസ്തകം അച്ചടിക്കുന്നതിലേക്ക രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക കിട്ടീട്ടുണ്ടായിരുന്നു- അവയിൽ ഒന്ന ഇടക്കിടെ ദ്രവിച്ചുപോയതും മറ്റേത ആദ്യമേ കാടായിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നു- രണ്ടുംകൂട്ടിനോക്കീട്ടാണ ഇങ്ങിനെയെങ്കിലും ആകൃതി വരുത്തിട്ടിതിനെ പുറത്തിറക്കീട്ടുള്ളത-

കവനോദയപ്രവർത്തകന്മാർ.

ഭാഷാകണ്[illegible]ത്തം

൧ കണ്ണൂട്ടുതാം വാമപുരാധിവാസിൻ
നിന്നാൽ വരും കിഞ്ചന ഭാഷയായ് [illegible]
എന്നാൽ വരുംവണ്ണമുദാരകീൎത്തി
ചൊന്നാലതും പ്രീണനമായ്‌വരേണം

൨ ആക്കം പൂണ്ടഷ്ടമീരോഹിണിയൊടുമ കല
ന്നോരുനാളൎദ്ധരാത്രൌ
ചൊൽക്കൊള്ളും ചിങ്ങമാസേ മഴമതിയുമുദി
ക്കുന്ന ദൈവ്യമുഹൂൎത്തേ
തൃക്കയ്യിൽ ശംഖചക്രാംബുജഗദകൾ ധരി
ച്ചോരു ബാലസ്വരൂപം
തക്കത്തിൽ ദേവകിക്കും കണവനുമണയ
ദ്ദൎശിതം കൈതൊഴുന്നേൻ

൩ അച്ഛൻെറ ഹസ്തപത്മത്തിനു മധുകരമായ്
തീൎന്നു പോവാൻ മുതിൎന്നു
തൽക്കാല മുഷ്ടകതേടീടിന കനകകവാ
ടങ്ങൾ താനേ തുറന്നു
ചക്രീശ ച്ഛത്രമാൎന്നിറപ്പുഴയുമുഴ
റ്റോട്ടു നീൎവാങ്ങി നിന്നു
ചിക്കന്നമ്പാടി ചെന്നു ജനകനവിടയ
കന്യയെക്കൊണ്ടുപോന്നു

൪ അററംകൂടാതെ കൌതൂഹല പരവശനായ്
നന്ദഗോപൻ തദാനീ
മേററം ദാനങ്ങളും ചെയ്തുടനതിമഹിതം
ജാതകൎമ്മം കഴിച്ചാൻ

ചുററി ഖണ്ഡിച്ച പൊക്കിൾക്കൊടി തിരുവുദര
ത്തങ്ങു ഭംഗ്യാ കിടന്നോ
രീററില്ലത്തുൎണ്ണിയെക്കണ്ടവരവരമൃതാ
നന്ദമാടീടിനാർ പോൽ
ഭേസ്ലുക്കപ്പൂതനക്കും ചുഴി വലിയകൊട്ടും
കാററിനും ചാട്ടിനും നീ
കട്ടക്കാ്ടാവായ് കിടക്കുംപൊഴുതു ഹതിവരു
ത്തീടിനാ നശ്രമേണ
ദുഷ്ട്യാ പോയ് ചെന്നു ഗംഗൻതിരുവടിതിരുനാ
മങ്ങു ളിട്ടോരു ശേഷം
പുഷ്ട്യാമേവീട്ട മമ്പാടിയി ലനുദിവസം
ജ്യേഷ്ഠനോടും വളൎന്നാൻ
൩ ഏതുന്നകാരണേ ജലത്തിലൊരുൎണ്ണിയായ്പോയ്
നീന്തീടുവാൻ കഴിവരാതവനന്നു പാരം
നന്ദൻെറ കെട്ടിൽ നട്ടമിററ മിവററിലെല്ലാം
നീന്തിത്തുടങ്ങിയ കിടാവിനു കൈതൊഴുന്നേൻ
അച്ഛൻ ചെന്നച്യുതൻെറ തിരുമുഖകമലം
കണ്ടുകൊണ്ടാട്ട മപ്പോ
ളച്ഛൻെറ ഹൃഷ്ടത്വത്തിനൊരതിശയ സ
മ്മാന മിച്ഛാനുരൂപം
കച്ചേലും വാണി വിശേഷശരി ജനനി മഠാ
കൈവളൎന്നാളെശോദാ
വിശ്വാസത്തോടു നൽകി പരമതില്ല മോര
മ്മാന മമ്മക്കു മയ്യാ
൪ ചെന്നേച്ചരീടുന്ന പിച്ചക്കുളി കവിണു കിട
ന്നോമന ക്കച്ചുയത്തി
ട്ടുഞ്ഞ്യം വെവേചുററ ഉ്രാക്ക വിരലുകൾമലര

ത്തൊട്ടുകിട്ടാഞ്ഞു മപ്പോൾ
കുഞ്ചിപ്പൂമൈ മറിഞ്ഞമ്മലരു മളവില
പ്പുഞ്ചിരിക്കത്തൻ ചൊരിഞ്ഞ
ക്കുഞ്ചിക്കൈ രണ്ടുമായ്കാട്ടിന ഭുവനപതേ
നിന്നെ ഞാൻ കൈതൊഴുന്നേൻ
൯ മൈക്കണ്ണിമാർ പലരുമണ്ണിയിനിക്കിനിക്കെ
ന്നൽകണ്ഠയാ കളികൾ കാട്ടി വിളിക്കുമപ്പോൾ
ഉൾക്കത്തിരുന്നു മറിയുന്ന ദയാംബുരാശെ!
തൃക്കാൽ തൊഴാനരുൾക വീ കരുണാകടാക്ഷം
൧൦ മാനത്തമ്മാമനെ ക്കണ്ടമൃതു പൊഴിയു മ
ക്കണ്ണനുണ്ണിക്കു ചിത്തെ
മാനത്തെ ക്കൈവളർത്താനമൃത കിരണനും
മെല്ലെ മേലിന്നിറങ്ങി
മാനിച്ചമ്മക്കു കാട്ടി പ്രമദ പരവശാൽ
കണ്ടു കൈകൊണ്ടു മന്ദം
മാനത്തേക്കങ്ങയച്ചീടിന തൊഴിലൊരുനാ
ളാണ്മയാകക്കാണ്മനോ ഞാൻ
൧൧ കുഞ്ചിക്കാലും കരത്താർകളു മണിമുഖവും
കണ്ണിലേ കണ്ണുഴന്നും
കിഞ്ചിൽ പൊന്നങ്കുരിക്കും ദശനമുകുളവും
കൃഷ്ണ ചെഞ്ചൊരി വായും
പഞ്ചത്വം പൊന്നടുക്കുമ്പൊഴുതു മതിമറ
ന്നാശു വീൎത്തിട്ടു മപ്പോ
ളഞ്ചിത്തേ പൊന്നുദിച്ചീടുക തിരുവുടലി
ന്നുള്ള കോപ്പും മുരാരെ
൧൨ മഞ്ചൊടിക്കുരു കന്നിമാലകൾ മരി
ക്കിൻ പൂക്കളിത്യാദിയും

ചെഞ്ചോരിക്കു വിരോധിയാം മധരവും
തൃക്കൈകൾ തൃക്കാൽകളും
ചാഞ്ചാടിക്കളിയും ചമഞ്ഞ വടിവും
പൂഞ്ചായലിൻ പൂഴിയും
ചെഞ്ചോടേ തിരുമേനി രണ്ടമണയ
ത്താമ്മാറു കണ്ടാവു ഞാൻ
൧൩ നാളീകലോചന നുറക്കു വരാഞ്ഞു യശോദാ
നാരായണന്റെ ചരിതം കഥ ചൊല്ലുമപ്പോൾ
സീതാം ഹരിച്ചു ദശകണ്ഠ നിതെന്നു കേട്ടി
ട്ടാലോകനാഥ ധനു ലക്ഷ്മണനേ വിളിച്ചു
൧൪ പച്ചക്കല്ലൊത്ത പൂമൈ നിറവു മണികുഴൽ
പല്ലവം മെല്ലെ മെല്ലെ
വെച്ചീടുമ്പൊൾ വിയച്ചീടിന മധുരിമയും
വിച്ചയും വിശപ്പമെത്ത
മച്ചിത്തെ പോന്നുദിച്ചീടണമതിനു വിശേ
ഷിച്ചു വിജ്ഞാപയേഹം
സച്ചിൽ കല്ലോലമേനി കൃപ തരിക സദാ
കൃഷ്ണ കാരുണ്യ സിന്ധോ
൧൫ ഉണ്ണിക്കാലും തളൎക്കാപ്പുകളു മരയിലെ
പ്പൊന്നരഞ്ഞാൺ കഴിഞ്ഞി
ട്ടുണ്ണിക്കൈക്കൊണ്ടൊ രുണ്ണിപ്പലകയുടനെട
ത്തോട്ടു വീണും നടന്നും
ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ വരുമ്പോൾ തിരുവയർനിറയ
പ്പാലു മുണ്ടപ്രസാദം
കണ്ണിൽ കാണായ്വരേണം രഹസി മമ കിനാ
വെങ്കിലും പങ്കജാക്ഷാ
൧൬ ഉണ്ണിക്കാൽകൊണ്ടു നൃത്തങ്ങളു മണിമുടിയിൽ

പിഞ്ഛയും കൊഞ്ചൽവായ്പും
ഉൎണ്ണിക്കണ്ണന്റെ പൂമെ കുഴൽവിളിയുമട്ട
ത്തുള്ള ചിൽപ്പിള്ളരും മേ

. . . .

. . . .

കണ്ണിൽകണ്ടപോലെ മനതളിരിലുദി
ക്കേണമോക്കവെയൊഴെല്ലാം
൧൭ ഏലസ്സും പൊന്മണിചിലമ്പുകൾ പൊന്നരഞ്ഞാൺ
മിളിച്ച കൈവളകൾ മോതിരവും ഗളാന്തേ
മൌലിക്കണിഞ്ഞ മലർമാലകൾ പീലിയുന്തേ
ബാലതയും വദനപങ്കജവും തൊഴുന്നേൻ
൧൮ ഒന്നിച്ചിരിക്കുമ്പൊഴുതങ്ങു കണ്ണൻ
പിന്നൂടെ കേശങ്ങളഴിച്ചു കൊണ്ടാൻ
ചെന്നിട്ടു മുറ്റത്തിറ വെള്ളമേറ്റാ
നമ്മെക്കുമച്ഛന്നൊരാവതില്ലേ
൧൯ മായത്തിനാൽ മാനുഷനായ നാഥൻ
മോഹത്തിനാൽ വെണ്ണ ലഭിപ്പതിനായ്
മാനിച്ചു മാതാവൊടു ചേർന്നു നന്നായ്
മാറത്തു തൈർത്തുള്ളിയുമേറ്റിരുന്നാൻ
൨൦ ബാലത്വേന കളിച്ചു നാളനുജനോ
ടൊന്നിച്ചു കാണുന്നവ
ൎക്കാലസ്യം വരു മക്ഷികൾക്കു തിരുമെ
രണ്ടും ജഗന്മോഹനം
നീലക്കല്ലതുപോലെ മഞ്ജനകളാ
യാഭം ഹരെ ശ്യാമളം
ബാല്യത്തിങ്കലുദിച്ചപോലെ ഭവതോ
പ്യാനന്ദനീലാംബരം.

൨൫ ഓടക്കുഴൽക്കു പുതുവെണ്ണ ലഭിപ്പതിനാ
യാടിക്കുഴഞ്ഞു കുഴലൂതിന വാസുദേവൻ
കാനക്കുറിഞ്ഞിയെ വിളിച്ചതു കേട്ടനേരം
പൂനക്കുറിഞ്ഞികളടുത്തതു കാൺമനോജ്ഞാർ
൨൬ കണ്ണൻ കളിച്ചുട്ടനുമായൊരുനാൾ
സ്വൎണ്ണാദികൾക്കുള്ള മഹാത്ഭുതമയ്യോ
കണ്ണഞ്ചിരട്ടക്കു മഹാപ്രദമെല്ലാം
കുന്നിക്കുരുക്കൾക്കു മിതെന്നു തീർന്നു
൨൭ ദ്വേഷിച്ചൊക്കാമനെ സൌവ്യം പലവഴിയിൽ വരു
ത്തുന്ന ലീലാവിലാസം
ഘോഷിച്ചിടുന്നോരു കേൾക്കാമതിലുമതിശയം
പിന്നെയും തോന്നു മനസ്സിൽ
ഊഴിക്കീരേഴിനും നായകനൊരു പതുപ
ള്ളിക്കുറും താനമായി
പൂഴിച്ചാറാട്ടുമക്കോപ്പൊരുപൊഴുതിറക
ണ്ടാവു വൈകുണ്ഠവാസിൻ
൨൮ അമ്പാടിക്കൊരു ഭൂഷണം രിപുസമൂ
ഹത്തിന്നഹോ ഭീഷണം
വെമ്പാൽ വെണ്ണ തയിർക്കു മോഷണമതി
ക്രൂരാന്തനാം പേഷണം
വമ്പാപത്തിനു ശോഷണം വനിതമാ
ൎക്കാനന്ദസന്തോഷണം
നിമ്പാദം മതിഭൂഷണം ഹരതുമേ
മഞ്ജീരസംഘോഷണം
൨൯ വെണ്ണത്തിനും മരതകത്തിനു മാത്തി നൽകും
പൊന്മേനി രണ്ടുമൊരുമിച്ചു ചമഞ്ഞു നന്നായ്
നിൎമ്മായമേവ ഹൃദയത്തിലുളിപ്പതിന്നു

ജന്മാന്തരേ സുകൃതമുള്ളോരു ജീവനോ ഞാൻ
൰൬ വെണ്ണക്കിരന്നു വഴിയെ മണിയും കിലുക്കി
കുഞ്ഞിക്കരങ്ങളു മുയർത്തി നടന്ന നേരം
കണ്ണിൽ തെളിഞ്ഞ പാൽവെണ്ണ ലഭിച്ച നല്ലോ
രുണ്ണിക്കിടാവു ചിരിപൂണ്ടതു കണ്ടതാവൂ
൰൭ എന്നോമലിങ്ങു വരികെന്നു യശോദ മെല്ലെ
ചൊന്നാൽ മകന്നു പാൽവെണ്ണ കൊടുപ്പതിന്നായ്
അന്നേരമാർത്തിയൊട്ടു മോടിവിയർച്ചുവീണ
കണ്ണന്റെ കാതരത കാണ്മതു കൗതുകം മേ
൰൮ കണ്ണാടിയിൽ കണ്ടുകളായ രമ്യം
കണ്ണിൽ തെളിഞ്ഞൊരു മുഖാരവിന്ദം
ചങ്ങാതിയെന്നിട്ടു ചിരിച്ചു കണ്ണൻ
കണ്ണാടി പൂട്ടുന്നതു കണ്ടതാവൂ
൰൯ ഏലസ്സും മണിയും ചിലമ്പു തളയും
കോലാഹലത്തോടെയ
മ്മേളത്തിൽ കളിയും ചിരിച്ച മുഖവും
തൃക്കൈകളിൽ താളവും
കാലിക്കോൽപ്പിടിയും ഗളായ നിറവും
കാരുണ്യ വായ്പും തഥാ
ബാലകൃഷ്ണനെനടുത്തുവന്നൊരുദിനം
കണ്ടാവൂ കൺകൊണ്ടു ഞാൻ
൨൰ മണ്ണിൽ പിറന്നു സുഖമേ മധുസൂദനൻ താ
നുണ്ണിക്കിടാവു പടിവായ് വളരുന്ന കാലം
വെണ്ണക്കുവേണ്ടി പിശകും പുനരെന്നതല്ലി
പെൺകൾക്കു വേറെയൊരിടം കരുതീടിനാൻ പോൽ
൨൧ പററിത്തുടങ്ങിയ കിടാങ്ങളെ വേർപെടുത്തു
മുററം നിറഞ്ഞു ചില കററ കിടാങ്ങളപ്പോൾ

ചിററാടയും കുഴലുമായ് നടുവിൽ കളിക്കും
കററക്കിടാവു കണിമാട്ടുക കൌതുകാമേ

൧൨ ഉണ്ണിക്കാപ്പുണ്ണണം പോരിക കളികളിനി
മ്പോരുമെന്നമ്മ ചെന്നി
ട്ടുണ്ണിക്കാവോട്ടു ചൊന്നാളൊരുപൊഴുതിലും
പ്രീതിയപ്പോൾ കളിപ്പാൻ
ഏതേന്നാമൽക്കാശയാതേപ്പോൾ വരിക മകനെയെ
ന്നമ്മ പോതേന്നൊരു നേരം
പിന്നാലെ ചെന്നെടുത്തിട്ടയി ജനനി വിശ
ക്കുന്നുവെന്നാൻ മുകുന്ദൻ

൧൩ കാണിക്കക്കുന്നുകൊണ്ടേ മടിയിലൊരുദിനം
വന്നു മന്ദം കയററി
പ്രീണിപ്പിപ്പാനപായേ സമരശിരസി നീ
തന്നെ ചൊന്നോരുപായം
കാണുന്നേ നപ്പപ്പൈമ കനക മണികളും
കാഞ്ചിയും കാഞ്ചിപൂരം
പൂണുന്നോരോമന ച്ചേവടിമ്മയി വിഭോ
ദേഹി ദേഹി പ്രസാദം

൧൪ തേവാരിപ്പാനിരിപ്പാൻ തുനിയു മളവില
ത്തേവർ ഞാനൊന്നു ചൊല്ലി
പ്പൂവെല്ലാം ചൂട്ടമപ്പോ ഉരുതയി മകനെ!
യെന്തിതെന്നാളെശോദാ
ഭൂഭാരം തീപ്പതിന്നായ് മഹിയിലവതരി
ച്ചോരു സച്ചിത്സ്വരൂപം
വാവാടി പാട്ടുമത്തിടിന സുകൃതികളാ
മമ്മമാക്കേ തൊഴുന്നേൻ

൧൭ നാരായണാ എന്നു ജപിക്കുകാവെ
നാരോമലായിപ്പുറയുംയശോദാ
നാണം കുണുങ്ങീട്ടു ചിരിക്കുമപ്പോൾ
നാരായണൻ താനിതി വാസുദേവൻ

൧൮ എന്തിക്കേൾക്കുന്നതെൻ പോററിയോടത്തുവെച്ചതെ
കേൾപ്പുണെൻ കൌതുകത്താ
ലേന്തുംപാൽവെണ്ണ നോക്കിപ്പുലപലകകളും
വെച്ചു കുന്നിലെ[...]
വെൺതിങ്കൾക്കോലത്തെക്കൂയുമണിമുഖം
തുഷ്ണയോടങ്ങത്തി
ച്ചെന്തൊണ്ടിക്കൽട്ടുതംകൂത്തുന്നാരുയ്യവ്യുടം
കൊണ്ടുമോന്തിടിനപ്പോൾ

൧൯ ബാലത്വംപൂണ്ടു മേവുന്നളവു ദിനമ
ങ്ങന്യഗോപാലനോടേ
മോഹത്താൽവെൺമുരിക്കിൻ കുസുമമതിനുതൻ
മോതിരംവിററപോൽ നീ
സ്നേഹത്തിൻ ഭംഗഭീത്യാ ബതരമയുമതി
ന്നപ്രിയം ഭാവിയാതേ
സേവിച്ചാളെന്ന ലോകോത്തര മധുരിമഞാൻ
കണ്ടതാം കൃപാംബുധേ !

൨൦ തമ്മിൽകളിച്ചു കലഹിച്ചു നിലത്തുവീണാർ
പൂണ്മെച്ചുവട്ടിൽ വശമായ് ബലഭദ്രനപ്പോൾ
തന്മേൽകിടന്നു സുഖമേ മധുസൂദനൻതാ
നമ്മെക്കനന്തശയനം വെളിവാക്കിനാൻപോൽ

൨൧ മേഘശ്യാമമൊരേട മിന്നുസദൃശം
മറേറടമെന്നിങ്ങിനെ
തേജസ്സൽട്ടതമായ് ഭവിച്ചിതുഭവാ

ന്മാർതമ്മിലന്യോന്യമായും
ഗാഢാശ്ലേഷമിയന്ന നേരമതുക
ണ്ടാശ്ചര്യമായ്നിന്നവ
ൎക്കാകാശേബത വാമഗേഹനിലയ
ശ്രീമൻപരിത്രാഹിമാം

൧൦ അമ്മേ! ഞാൻമണ്ണുതിന്നീലതു മനസിനിന
ക്കില്ലവിശ്വാസമെങ്കിൽ
ചെമ്മേകാണേണമല്ലോ ചെറിയപവിഴവാ
കാട്ടിയമ്മേക്കൊരുനാൾ
അന്നേരംവിശ്വമെല്ലാം മനവധിയുടനേക
ണ്ടമ്മമോഹിക്കുമപ്പോൾ
ഉമ്മ! യമ്മിഞ്ഞിത്തിനൽകേണൊന്നൊരു നിപുണതന്താൻ
കണ്ടതാവൂ മുകുന്ദാ!

൧൧ ഊൎക്കാവില്പതിന്നാ യൊരുത്തിതെരുവിൽ
പോന്നങ്ങു വന്നീടിനാ
ളേകാന്തേ ഭഗവാനവൾക്കു കുതുകാൽ
നീർകോരിനൽകീടിനാൻ
മായ്കാതേകനകം നിറഞ്ഞുസുഖമേ
പാത്രത്തിലപ്പോളവൾ
ക്കാകാശേ മരുവുന്ന ദിവ്യജനവും
കണ്ടീടിനാരത്ഭുതം

൧൨ ചൊല്ലുരാപ്പകൽ കൂമ്പിയുംവിരികയും
ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നുടൻ
ചൊല്ലും(വെള്ളമതിങ്കലെ)ന്നുപറവാ
നാക്കുംകിടാങ്ങൾക്കഹോ
എല്ലാർക്കുംസഹസൈവ തോന്നിയൊരുമി
ച്ചുച്ചൊരുമയ്യ് ചൊല്ലിനാ

രംഭോജം, ജലജം, പയോജം, മദജം,
പഃഫോജമെന്നേകദാ
൨൨ ഞമ്മെക്കപ്പാൽ തിളക്കുന്നതിലവശതപൂ
ണ്ടതെന്നീക്കി മല്ലക
നമ്മെക്കപ്രീതിയാകെന്ന രിശമൊട്ടുതയിർ
പാത്രമെല്ലാം തകർത്താൻ
നിർമ്മര്യാദത്തിനൊന്നേററണ മതിനുമയ്യ
നമ്മനോക്കീട്ടമപ്പോ
ളമ്മായപ്പെത്തലേത്താ നുരൾമുകളിൽമദാ
കണ്ടതും കൈതൊഴുന്നേൻ
൨൩ ശ്രീമേവീടുന്നാ പൂമെയ്യുരലോട്ടുകയർകൊ
ണ്ടമ്മ ബന്ധിച്ച നേരം
നാമംമററൊന്നു ദാമോദരജയ നിതരാ
മെന്നുവിദ്വന്മാർ പുകഴ്ന്നാർ
പ്രേമാവേശേന മന്ദം മരുത്തുകളിടയിൽ
പാഞ്ഞുമംഗല്യമേകി
ശ്രീമാന്മാക്കംബുജാക്ഷൻ ധനപതിതനയ
ന്മാക്കും കൈതൊഴുന്നേൻ
൨൪ നാശം പാരം നമക്കെന്നവിടമവർബൃഹൽ
കാനനം കൈവെടിഞ്ഞി
ട്ടാശാന്തനല്ല വൃന്ദാവനമതിൽമരുവി
ടേണമെന്നായൊരുനാൾ
ക്ലേശാത്തേ കാനനാന്തേ ശകടനിരകളോ
ടിഴുടങ്ങി തദാനീം
കൈശോരംപൂണ്ടുധാത്രീ മടികളിൽമരുവും
രാമകൃഷ്ണൌ തൊഴുന്നേൻ
൨൫ വൃന്ദാവനംപോലെ വനപ്രദേശം

കന്നായഗോവൎദ്ധനവും വിശേഷാൽ
വൃന്ദാവനം കണ്ടു തെളിഞ്ഞു പോററി !
സന്താപമെന്നുള്ളതു നീക്കുന്നിമേ

൰൭ പശുക്കിടാവായൊരു പാപിവന്നു
ശിശുക്കൾ കൂട്ടത്തിലടുത്തനേരം
വശത്തു വെച്ചങ്ങു വധിച്ചു കണ്ണൻ
നശിക്കുമല്ലായ്കിലി വിശ്വമെല്ലാം

൰൮ കാളിന്ദീതീരഭാഗേ വനഭുവി പശുപ
ന്മാരുമൊന്നിച്ചു മെല്ലെ
ഗോവൃന്ദം മേച്ചു മേവീടിന ഭുവനപതെ
കൃഷ്ണ കാരുണ്യസിന്ധോ !
ആകുന്നേനല്ല തൃക്കാൽപടിയൊടണവതി
ന്നാത്മന്താനെന്തു ചെയ്വൂ
മോഹം നീങ്ങും പ്രകാരം വഴിതരികവിഭോ !
വാതഗേഹാധിവാസിൻ !

൰൯ ആകെക്കലർന്ന തിരുമേനി വിഴുങ്ങുവാനായ്
കൊക്കും പിളർന്നു വലിയോരു ബകം വരുമ്പോൾ
ചിക്കന്നവന്നു ഗതി നൽകി വിനോദമോടേ
ശക്രന്നു മോദമരുളീടിന തേ നമോസ്തു

൨൰ പീലിക്കാർമുടി കാലികാൽപ്പൊടിയുമേ
ററൊട്ടൊട്ടുഴിഞ്ഞങ്ങിനെ
താളത്തിൽ കുഴലും കബേരനടയും
ഗോപാലരും ഗോക്കളും
ബാലസ്ത്രീകളുഴന്നു വന്നു വഴിയിൽ
പാർക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവും
മേളത്തോടെഴുന്നള്ളിടുന്നൊരു ദിനം
കണ്ടാവൂ കണ്ണുകൊണ്ടു ഞാൻ

൩൧ കണ്ണൻ കൂടാതെ വണ്ണം പെരുകിന്നൊരുപെരു
മ്പാമ്പിനുള്ളിൽ കടന്നോ
രെണ്ണം കൂടാതെ ഗോപാലരുമതിനിടയിൽ
ഗോക്കളും ചെന്നൊരുനാൾ
അനന്തരം താനുമുൾപ്പൂക്കവനു ഗതികെട്ടു
ത്താശു മൂർച്ഛിച്ചവക്കും
ബന്ധം കൂടാതെ പോന്നാനതു പൊഴുതസുരൻ
ചെന്നു സായൂജ്യമാർന്നാൻ
൩൨ തൃക്കൈകളിൽ കബളാന്നവും വിരൽകളിൽ
സാന്ദ്രോപദംശങ്ങളും
പോത്തിൻകൊമ്പു മുദാരവേത്രവുമിടം
കക്ഷേ വഹൻ കൗതുകാൽ
വസ്ത്രാന്തേ മടിയിൽ ധരിച്ച മുരളീം
ഗോപാലരും താനുമായ്
സ്വർജ്ജനത്തുള്ളവർ നോക്കി നിൽക്കെ യജ്ഞാ
ധ്യക്ഷൻ ഭുജിച്ചീടിനാൻ
൩൩ ഉണ്ണിക്കരങ്ങളി ലുരുട്ടിയ ചോറുമായി
ട്ടുണ്ണികളിടങ്ങളൊരുപോലെ ചമഃത്തുസംഭ്ര്യം
ഒന്നിച്ചിരുന്നരുള യുണ്മതു കണ്ടുമണ്ടും
വെണ്ണക്കിരുന്നവനതിൻ നടുവേ നിറന്നും
൩൪ വത്സസ്തോമം മുകുന്ദൻ വനഭുവി പശുപ
ന്മാരുമായ് മേച്ച കാലം
വത്സസ്തേയം വിധാതാ വിവശതയിൽ വ്യധാ
ചെയ്തു നിർവിണ്ണനായാൻ
വത്സസ്തോമത്തെ നോക്കുമ്പൊഴതു മകുടവും
ഹാര പീതാംബര ശ്രീ
വത്സത്തോടേ വിളങ്ങീ ഭുവന മഖിലവും

കണ്ടു വിഷ്ണുന്റ സ്വരൂപം
൩൭ കഴുതദ്ദേഹമെടുത്ത ധേനുകൻതാൻ
പഴനിൽ ചെന്നുപിടിച്ചു രാമനോടായ്
കഴലിൽതന്നെ പിടിച്ചു നിഗ്രഹിച്ചു
ട്ടുഴലിൽ താലഫലത്തെ യാസ്വദിച്ചാൻ
൩൮ തണ്ണീർ മുക്കിക്കുടിക്കുമ്പൊഴത്തു കൊട്ടുവിഷം
തട്ടി മോഹിച്ചു വീണോ
രുണ്ണിഗ്ഗോപാലരെ ക്കണ്ടൊരുദിന മടമേ
ചെന്നു കാരുണ്യവേഗാൽ
ഉണ്ണിക്കാൽകൊണ്ടു വണ്ണം പെരിയ ഫണിവര
ന്തന്നെ മട്ടിച്ചു പിന്നെ
ദണ്ഡംകൂടാതയച്ചീടിന പരമവിഭോ!
നിന്നെ ഞാൻ കൈതൊഴുന്നേൻ
൩൯ കാളിന്ദീതീരദേശേ നിശിവനദഹനൻ
വന്നു ചുററും ചുഴന്നു
കാണുന്നോരാധിയോടേ പശുപകുലമണ
ന്താങ്ങൊടിങ്ങൊട്ടുഴന്നു
ചീളുന്ന ക്കാട്ടുതീയത്തിരുമുഖകമലം
കൊണ്ടു കണ്ണൻ നുകർന്നു
നാളൊന്നിവണ്ണമോരോ കളികൾ പലപുമ
ക്കാനനാന്തേ തുടർന്നു
൪൦ പ്രലംബനെന്നങ്ങസുരേന്ദ്രനോർത്താ
ലലംബ്യസൻതാനു മസാരനത്രേ
ചരാചരങ്ങൾക്കു സുഖം വരുത്താൻ
ഹലായുധൻ കൊന്നരുളീ വിനോദാൽ
൪൧ ദൂരം പോയങ്ങു മുഞ്ജാടവിയിലൊരുദിനം
ഗോക്കൾ ഗോപാലരെല്ലാം

പാരിക്കും കാട്ടതിതൻ നടുവിലൂടനക
പ്പെട്ടു മടുന്ന നേരം
നേരെപോയ്ചെന്നവായ്ക്കുംകതണ്ണയെട്ടവരെ
കണ്ണ്ണു ചിമ്മിച്ചു ചുറ്റും
പൂരിച്ചോരഗ്നിയേ ചേർത്തിട്ടു തിരുവദനം
കൊണ്ടതും കൈതൊഴുന്നേൻ
൩൦ വേനൽക്കാലം കുളിർക്കാലവു മിടിതക്കര
പ്പേമഴക്കാലവും പോയ്
മാനിച്ചു ഹന്ത വൃന്ദാവന മതുലവിലാ
സങ്ങൾകൊണ്ടംബുജാക്ഷൻ
വാനിൽ കാക്കൽട്ടതം നിറയൊരുപൊഴുതു മർദ്ദ
ദേനു നൽകുന്നതെല്ലാം
ധ്യാനിക്കുന്നോര മൊട്ടൊട്ടനുഭവ മറിവെ
ന്നാകിലും വന്നതാവൂ
൩൧ പീലിക്കണ്ണൊന്നമണിഞ്ഞു പിള്ളർ നടുവേ
കണ്ണൻ കളിക്കുന്നതും
ശീലക്കേടുകൾ മേൽക്കുമേ ലനുദിനം
വെർച്ചവരെ കാട്ടുന്നതും
ബാലകാമിനിമാർ വിഴുന്ന തുകിൽ വാ
രിക്കൊണ്ടൊളിക്കുന്നതും
ചാലക്കണ്മിഴികൊണ്ട കാമ്യതിന ഞാ
നൊന്നനകൊതിക്കുന്നവൻ
൩൨ ചൊല്ലേറ്റം ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീജനമവർവശമാ
ക്കീട്ടു മന്നം ഭുജിപ്പാൻ
നല്ലോരൌത്സുക്യമൾക്കൊണ്ടൊരുദിവസമെഴു
ന്നള്ളി ദൂരം വനാന്തേ
മെല്ലെ ഗോപാലരും ഗോക്കളുമതിലിടചേ.

ന്നോട്ടന്നും താനുമായ് ചേ
ന്നുല്ലാസം പൂണ്ടു മേവീടിന തിരുവുടൽ ക
ണ്ടാവൂ കൺകൊണ്ടു ഞാനും
൩൩ കൊഞ്ചി കൺകൊണ്ടു കുഞ്ചിപ്പൂപ്പടരോടു കളി
ച്ചും മുദാ വല്ലവീനാം
വഞ്ചിച്ചും ചിത്തപത്മം മധുരമുരളികൊ
ണ്ടാക വിശ്വം ജയിച്ചും
കുഞ്ചിക്കൈകൊണ്ടു കുന്തിരകുട തിരുമുടിയിൽ
ചൂടി നിന്നോരു നിന്നെ
നെഞ്ചിൽ തോന്നേണമാപൽഗണമനവധിയായ്
വന്നു വീഴുമ്പൊഴെല്ലാം
൩൪ വൎണ്ണിക്കാവല്ല വിഷ്ണോ! തവ ഗുണഗണമോ
രോന്നു ശേഷന്നുപോലും
മന്നിൽക്കാണുന്നവൎക്കെന്തിതു വിഷയധിയാ
മെങ്കിലും പ്രാൎത്ഥയേ ഞാൻ
വിണ്ണിൽക്കുണ്ണും ജനങ്ങൾക്കധിപനവശനാ
യ് വന്നു കൈകൂപ്പി വീണോ
രുണ്ണിത്തൃക്കാലൊരിക്കൽ മനസി മമ ധരി
ക്കായ് വരേണം കൃപാബ്ധേ!
൩൫ നന്ദൻ ചെന്നങ്ങു മുങ്ങീടിന വഴി വരുണൻ
തന്റെ ലോകത്തു ചെന്നാ
നന്നേരം നന്ദജൻതാൻ വരുണപുരിയിലുൾ
പ്പുക്കുകൊണ്ടിങ്ങു പോന്നാൻ
ബന്ധുക്കൾക്കൊക്കെയും താനനുഭവമരുളീ
വിദ്യുന്നാഭാന്തമപ്പോൾ
യെന്താമൈവണ്ണ, മെന്നാകിലുമതിനു മഹം
പാത്രമല്ല മുകുന്ദാ!

൬ ഇന്ദിന്ദിരങ്ങൾ മുരളുന്നതു മിന്ദിരേശൻ
മന്ദം തുടങ്ങിയ കുഴൽധ്വനിയും വൃന്ദാന്തേ
ഒന്നിച്ചുചെന്നു തരുണാക്ഷികളോടു ചൊന്നാർ
വൃന്ദാവനത്തിൽ വരുവാനവർ ദൂരരായി
൭ തൂവെൺനിലാവു വിരവിൽ തെളിയുന്ന നേരം
പൂവിന്നുളാം പരിമളം ചൊരിയുന്ന നേരം
കാവൎണ്ണനക്കുഴലെടുത്തു വിളിച്ച നേരം
നീർക്കണിമാറ്റുഴറിവന്നതു കാണ്മനോ ഞാൻ
൮ അംഗഭംഗി കണ്ടുകണ്ടനംഗമാൽ പിണഞ്ഞുമേവു
മംഗനാജനത്തൊടേ മന്നം കലന്ന മാധവൻ
രംഗനാഥനെന്നു പേർപുകൎണ്ണ ദേവ നിങ്ങിനിക്കു
സംഗനാശമെന്നു ചൊന്ന മംഗലം തരേണമേ
൯ ചെന്താമര പ്പൂമലർമാല മെയ്യിലൊ
ചെന്താമരക്കണ്ണനണിഞ്ഞു നന്നായ്
വൃന്ദാവനത്തിൽ കുഴലൂതു മക്കോ
പ്പൊന്നാകിലും ചേതസി കണ്ടുതാവു
൧൦ വൃന്ദാവനത്തിലെഴുന്നെള്ളി വിലാസമോടേ
മന്ദാരമാല കുഴൽ പീലികൾ പൂണ്ടു നന്നായ്
പെണ്ണുങ്ങളോടു മിടചേർന്നു നിലാവുതോറും
കൃഷ്ണൻ (കളിച്ചു) കളിയുംപൊടു കാണ്മനോ ഞാൻ
൧൧ ഗോപസ്ത്രീകൾ മറഞ്ഞുപോയ തിരുമെ
കണ്ടിട്ടു കൌതുഹലാൽ
മാറത്തും മലരമേലു മാസ്യകമലം
തന്മേലു മാശ്ലേഷിതം
ശ്രീമച്ചേവടി മൂവടിക്കു ഭുവനം
വെന്നീട്ടു മോജസ്സോടേ
ചേതസ്സിങ്കൽ ഉദിപ്പതിന്നു സുകൃതം

പോരാ ഞാനിരന്നീടിന്നേൻ
൬ വട്ടപ്പോർകൊങ്കമൊട്ടും തടവി മുരഹരൻ
മെല്ലെ വട്ടക്കളിക്കായ്
മട്ടോലും വാണിമാർതന്നിടയിൽ മരതകം
പോലെ ചേൎന്നു വിളങ്ങി
വാട്ടംവാരാതെ താളം തരിവള ഝടകം
നൂപുരത്തോടിണങ്ങി
പൃഷ്ഠാനന്ദേന നിൽക്കും മുഴമതി യലിയും
മാറു ഗീതങ്ങൾ പൊങ്ങി
൭ പീലിക്കാർ മുടി ചാന്തും തിരുമുഖം
മെല്ലെ പിയക്കുന്നതും
ചാലക്കണ്ണിണകൊണ്ടു കാമിനികളേ
കാമിച്ചു നൈപുണ്യവും
നീലക്കാർ മുകിൽവൎണ്ണവും തിരുവുടൽ
കള്ളോരു സൌഭാഗ്യവും
ബാലക്കാമിനിമാർ മയങ്ങി നതുമെൻ
കണ്ണാൽകൊണ്ടു കണ്ടാവു ഞാൻ
൮ ഏകാന്തേ ദേവയാത്രാ നിശയിലധികമാ
മംബികാ കാനനത്തിൽ
പൂകുന്നോർ യാദവന്മാരതിലൊരഹിവരൻ
നന്ദനേ ചെന്നു തിന്നാൻ
വേഗം തൃക്കാൽകൊണ്ടേ ഗതിയരുളിയവൻ
പണ്ടു വിദ്യാധരൻ പോൽ
ശോകം നീക്കീട്ടിവണ്ണം മനസി മധുരിപോ
മംഗലം ദേഹി മഹ്യം
൯ അംഗനാജനത്തെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു മണ്ടിനോരു
ശംഖചൂഡനേക്കൊഴിച്ചവൻ്റ മൌലിരത്നവും

തങ്കലാക്കി മെല്ലവേ ഹലായുധന്നു നൽകിനൊരു
പങ്കജാക്ഷ നിൻകൃപക്കു പാത്രമാക്കുകെന്നയും

൬൭ അരിഷ്ടനെന്നുള്ളൊരു ദുഷ്ടനാം വൃ
ഷഭരിഷ്ടമന്നാട്ടിനു തട്ടിയപ്പോൾ
ഗരിഷ്ഠനാം നീ കുലചെയ്ത ശേഷം
വരിഷ്ഠമായുള്ള പദം ലഭിച്ചാൻ

൬൮ ചാപലക്കാരനായ നീലക്കുതിര വിരുതനാം
കേശി നാശം വരുത്താൻ
നീലക്കാർവർണ്ണ! നിന്നൊടരിശമൊട്ടു മുതി
ർന്നൊന്നു നേരിട്ടു പാഞ്ഞാൻ
ബാലകൈക വായിലാക്കീട്ടരിമരനിമിഷം
കൊണ്ടു കൊന്നിത്രിലോകേ
മാലോകർക്കു തീർത്തു മായാവിയെ മയസുതനേ
കൊന്നതും കൈതൊഴുന്നേൻ

൬൯ നോക്കേണ്ടാതെ മധുരാപുരിയിന്നു കാണ്മാൻ
നാളീകനേത്ര തവ മാതുലനിഗ്രഹം മേ
കേൾക്കെന്നു നാരദമുനി സ്തുതികേട്ടു നീതാൻ
പാലിച്ചുകൊൾക പരമേശ്വര പത്മനാഭാ!

൭൦ അക്രൂരൻ മികച്ചും മേൽവരുവതു വഴിയി
ന്നുള്ളിലോർത്തോർത്തു വന്നാൻ
വ്യഗ്രംകൈവിട്ടു തൃക്കാൽപൊടിയിലവശനായ്
ഹന്ത വീണാനുരുണ്ടാൻ
നിൽക്കുന്നു പൈക്കറക്കുന്നതു മഴകൊട്ടു ക
ണ്ടുൽപ്പുതന്മാർ ഭവാന്മാ
രഗ്രേതാനോർത്തതെല്ലാമവനു മനുഭവി
ച്ചാനഹോ ഭാഗ്യശാലി

൭൧ അക്രൂരക്കൊട്ടു മിക്രൂരത രുചിരതയ

ല്ലെന്നു ഗോപീജനാനാം
ഒക്കക്കൂട്ടമ്പൊഴുണ്ടായ് പുറകുപനിഷൽ
ഗീതമെല്ലാമതല്ലൊ
അക്കാളിന്ദീജലത്തിൽ പ്രണയവിവശനായ്
തന്നെയും ശേഷനേയും
ഭക്തന്മാരോടു കാണിച്ചഥ മധുരപുരിൽ
ചെന്നതും കൈതൊഴുന്നേൻ
വൃ ൧൯ വസ്ത്രങ്ങൾ കന്മഷമകററിയലക്കി നിൽക്കും
സൽക്കൎമ്മമാണ്ട രജകന്നു നിമേഷമാത്രാൽ
ത്തൃക്കയ്യുകൊ ണ്ടടികൊടുത്തവനുള്ള പാപം
ചിക്കന്നു പോക്കിയെഴുന്നെള്ളിനതും തൊഴുന്നേൻ
വൃ ൨൦ ചങ്ങാതിമാർ പലരുമായൊരുമിച്ചു നല്ലൊ
രങ്ങാടി പുക്കു തെരുവൂടെ നടക്കുമപ്പോൾ
മങ്ങാതെ വസ്ത്രകുസുമാദികളങ്ങുമിങ്ങും
സമ്മാനമാണ്ട ഭഗവാനിതു കൈതൊഴുന്നേൻ
വൃ ൨൧ അംഗംകൂന്നോരു ദാസീയലിവിനൊട്ടുകൊട്ടു
ത്തംഗരാഗപ്രസാദാ
ലംഗം നേരാക്കിയല്ലൊ ളവളു മഴകുക
ണ്ടംഗജഭ്രാന്തി പൂണ്ടാൾ
മങ്ങാതേ മന്മഥക്രുത്തിനു പുനരൊരു നാ
ളങ്ങു ചെന്നിട്ടനേകം
മംഗല്യം കൈവളൎത്തീടിന ഭുവനപതേ
കൃഷ്ണ തുഭ്യം നമോസ്തു
വൃ ൨൨ യാചിച്ചവൎക്കു വരവേകു സമസ്ത പാപം
മോചിച്ചു തൽക്ഷണമതേ പറയേണ്ടതുള്ളു
പൂജിച്ചുവെച്ച കുലവില്ലു മൊടിച്ചു മെല്ലേ
മോദിച്ചു പോന്നു മരുവീടിനതും തൊഴുന്നേൻ

വൃ൫ മാനിക്കുമ്പോൾ മനസ്സും മടിയു മതിശയം
കൊണ്ടു വർണ്ണിക്കു മപ്പോൾ
വാണിക്കും പോയടുത്തീടരുതു ബത ജഗ
ന്മോഹനന്റെ മഹത്വം
ആനക്കൊമ്പും ധരിച്ചിട്ടനു മനുജനുമായ്
ചെന്നതും രംഗദേശേ
ധ്യാനിക്കുമ്പോ ളുദിച്ചീടുക മനസി സദാ
വാസുദേവ പ്രസീദ
വൃ൬ ചൊല്ലേറും കുലകൊമ്പനാം (കുവലയാ)
പീഡത്തോ ടെതൃന്നതും
മല്ലന്മാരോടു നേരിട്ടതു മുടൻ
കൈവല്യ മേകുന്നതും
മെല്ലേ മാതുലനേ പിടിച്ചു സഹസാ
കൈകൊണ്ടു കൊല്ലുന്നതും
കല്യാണം ജനനിക്കു നൽകിയതു മെൻ
ഗോവിന്ദ കൈകൂപ്പിനേൻ
വൃ൭ തന്നേതന്നെ യോരോന്നു കണ്ടു ജനക
നന്മക്കു മുണ്ടായ് വിഭോ
കണ്ണൻ കേവലനെന്നുതന്നെ പിതരൌ
ഭക്ത്യാ പുകഴ്ത്തീടിനാർ
സൌന്ദര്യാദികൾ വാസഭൂമി തരുണൈ
പോരാഞ്ഞുഴന്നിട്ടു മ
ക്കണ്ണൻ കാർമുകിൽവർണ്ണ നെന്മനസി പോ
ന്നാവി ർഭവിക്കേണമേ
വൃ൮ വൈകുന്നേരം ഗുരുസ്ത്രീജന വചന മപാ
കർണ്ണ്യ താനും കുചേലൻ
മാഴ്കാതെ ഭാഗ്യവാന്മാ രവരിരുവരുമാ

യിന്ധനത്തിന്നു പോയാർ
പെയ്യും പേമാരിയെല്ലാം മുടിയിൽ വിറകുമാ
യേററു കഷ്ടം പിടിച്ചി
ട്ടുള്ളോ പാപം പ്രഭാതത്തോള മടവിയിലേ
നിന്നതും കൈതൊഴുന്നേൻ
൨൬ ഏവതാൻ ഗുരുദക്ഷിണെക്ക ഗുരുവോ
ടന്വേഷണം ചെയ്തപോ
തംഭോധൌ സഹസാ മരിച്ച മകനേ
കാണ്മാൻ കൊതിച്ചീടിനാൻ
ഗാംഭീര്യത്തോടു പാഞ്ചജന്യ നിനദം
കേട്ടന്തകൻ സംഭ്രമി
ച്ചപ്പോ ടേകിന ബാലനേ ഗുരുവിന്നായ്
കാണിച്ച നീ പാഹിമാം
൨൭ ഏകാന്തേ സംശയം മേ തവ പദ കമലം
കൊണ്ടു ഭൂലോകമിപ്പോൾ
വൈകുണ്ഠം താനിതെന്നായ്‌തു പൊഴുതു മഹാ
ലോകർ വൈകുണ്ഠ വാസിൻ!
വൈകുണ്ഠം നോക്കി വീഴുന്നവ രവനിതലം
തന്നെ വന്ദിക്കുമപ്പോൾ
കൈക്കൊള്ളേണ്ടും നിനക്കോ ഗുരുമഹന വിഭോ
ഹന്ത സാന്ദീപനിക്കോ
൨൮ പ്രീത്യാ കാന്തൻ നിയോഗിച്ചുഴൽ കളവതിനാ
യുദ്ധവൻ വന്നിതപ്പോ
ളിത്യാവേശാൽ വിയോഗത്തുയിർകളും മധുകര
ത്തോ ടശേഷം പറഞ്ഞാർ
തത്വം ചിത്തേ ധരിച്ചപ്പൊഴുതു വിരഹജം
ദുഃഖമെല്ലാം ത്യജിച്ചാർ

മെത്തീട്ടും ഭക്തികൊണ്ടുദ്ധവരു മവിടയ
ഗ്ഗോപിമാൎക്കായ് നമിച്ചാൻ
൩൫ അക്രൂരനേകൊണ്ടഥ ഹസ്തിപുൎയ്യാ
മക്രൂര ദുൎയ്യോധന വൃത്തമെല്ലാം
അക്രൂരരാം പാണ്ഡവ വൃത്തവൃന്ദാ
നഗ്രേ ധരിക്കും ഹരയേ നമോസ്തു
൩൬ മുഷ്ടികേറ്റും യവനൻറമുമ്പിൽ മുചുകു
ന്ദന്തന്നെ യോജിപ്പിട്ടുടൻ
വെക്കം പാഞ്ഞഥ മാഗധൻ പുരവിലും
വേഗം നടിച്ചീടിനാൻ
ദുഷ്ടം തീൎത്ഥ രേവതിരമണനോ
ടൊന്നിച്ചു മേവും വിഭോ
തൃക്കാൽ കണ്ടു നമസ്കരിപ്പതിനൊരി
ക്കാലേ വരിച്ചീടിനാൻ
൩൭ വൈദൎഭിക്കുതന്നെ ശിശുപാല നൊരുക്കിവന്നാൻ
നാളീകനേത്രനു മട്ടത്തെഴുന്നെള്ളി നിന്നാൻ
കോലാഹലത്തൊടു ഗജ്ജ്വ പുരിയിന്നു പോമ്പോ
ളാലോലനേത്ര ഗരുഡധ്വജനോടണഞ്ഞാൾ
൩൮ പ്രദ്യുമ്നനാദിക ളെത്രയുണ്ടു ഭവതഃ
പശ്ചാ ദ്വേക്കത്രവാൻ
പുത്രന്മാ രനിരുദ്ധരാദിക ളവ
ൎക്കെല്ലാം നമിക്കുന്നു ഞാൻ
പ്രത്യേകം ഗുണകൎമ്മമോൎത്തു പറവാ
നാളല്ല ബാണാസുരൻ
ബാഹുച്ഛേദനമൊന്നു ഹസ്തിനപുരി
നിൎയ്യാണ മിത്യാദികൾ
൩൯ അന്യ സമ്മോദം പൂണ്ടു വേൾപ്പാനുദിരുചി പെരുത്ത

സ്സത്യഭാമേക്ക ലെഭ്യനോ
കാന്മാനോ ജാംബവാന്റെ പ്രണയനിധിയേ നീ
ദുഖ്യശസ്സോന്റ തീൎത്തു
കണ്മായത്തെ പുകഴ്ത്തിടരു(തരു)ളു പര
ബ്രഹ്മമേ മന്ദമന്ദം
പെണ്മാണിക്കങ്ങളെണ്ണക്കു മൊരനുഭവമായ്
തീന്ന നിന്നെ തൊഴുന്നേൻ
നരൈ മൈക്കന്യിമാർകൾ പതിനാറു സഹസ്ര മൊന്നി
ച്ചുൽകണ്ഠയാ തദനു ഭൈമഗൃഹേ ലഭിച്ചാൻ
അക്കൌശലങ്ങ ളറിയാഞ്ഞു മുനീന്ദ്രനും പോയ്
ചക്രം തിരിഞ്ഞു ഭവനങ്ങളി ലെന്നു കേൾപ്പൂ
നാച ഭാർവത്യാം ഭവനേഷു തേഷു ച പതി
നാറായിരം മൂൎത്തിയായ്
ശ്രീഭൎത്താവു നിറന്ന നിൎമ്മലഗുണനാൻ
വെവ്വേറെ കൈക്കൂപ്പിനേൻ
സാപത്ന്യം തടവും മഹേന്ദ്രനെ യുടൻ
ജിത്വാ പറിച്ചങ്ങഹോ
സാമൎത്ഥ്യത്തൊടു സത്യഭാമയുടെ പൂ
ങ്കാവിന്നു കല്പദ്രുമം
നനു എന്താവു വിപ്രശാപാൽ നൃഗനവശതയാ
പണ്ടുപണ്ടേ കിടന്നാ
നോന്തായിട്ടന്ധുദേശേ നിഭൃത മതു ബലാൽ
ബാലകന്മാർ പറഞ്ഞാർ
സന്താപം തീൎത്തുടൻ ത്തവനനവധി ചെ
യ്തോരു ദാനങ്ങളെല്ലാം
ബന്ധുക്കൾക്കുള്ളിലാക്കീ ട്ടവനു ഗതികൊടു
ത്തോരു തുഭ്യം നമോ സ്തു

൧൦൦ വാവായെന്നു വിളിച്ചു കേളി പരനായ്
ലീലകൾ കാളിന്ദിയേ
ഭാവാലൊന്നു പകന്നു മത്തത കല
ന്നെന്തെന്തു പോകുന്നിതോ
കോപാലക്കരികൊണ്ടു നേരെ കുഴിയേ
തോണ്ടീടിനാനഭഗവാൻ
താപാകൃഷ്ണനമെന്ന തെന്നിലരുളീ
ടാനന്ദ നീലാംബര
൧൦൧ തന്നേ സ്നേഹമിയന്നവൾക്കു മരുളീ
കൈവല്യമല്ലേ വിഭോ

. . . .

. . . .

തന്നേതാനറിയാതെ ഖിന്നമതിയായ്
നിന്നോടിരന്നീടിനോ
രെന്നേകാണണവശം കൃപാലയജയ
ശ്രീവാമഗേഹാലയാ
൧൦൨ ത്വക്കല്ലാൽ മരണംപെരേണ മതിനായ്
പട്ടിണിയിരിക്കുന്നവർ
ചൊൽക്കൊള്ളും വിവിധർ മുദാ മുസലിതാ
നാവാടിയിൽ ചെന്നനാൾ
മൈക്കന്നാർ പലരോട്ടമായ് മധുമദം
പൂരിച്ചു മേവുന്നവൻ
ത്വക്കല്ലാൽ മരണം ലഭിച്ചു പരലോ
കേ പോയ് സുഖിച്ചീടിനാർ
൧൦൩ പുത്രന്മാർ പത്നിമാരെന്നിവരോട്ടു സുഖമായ്
നിത്യം ഭാരവത്ത്യാം
പൃ--ീടാങ്കാം ഗൃഹസ്ഥാശ്രമവിധിയുപദേ

ശിച്ചു കൊണ്ട ച്യുതൻതാൻ
നിത്യാത്മാനിത്യദാനാദികൾ നിയമമൊരു
ക്കുന്നതും തേമ്മലപോ
യാസ്ഥാനേചെന്നു ധമ്മാദികൾ വിരവിൽ വിചാ
രിച്ചതും കൈതൊഴുന്നേൻ
൧൦൪ കൂകിക്കോഴി വനാന്തരേ വിറകുമായ്
നിന്നന്നു രാവേ തഥാ
കൂകിക്കോകിലവാനിമാർ കുചതടേ
മേവിട്ട മന്നാളിലും
കൂകും കോഴികൾതമ്മിലുള്ള സുകൃതം
മേൽക്കീഴ് പറഞ്ഞീട്ടവാ
നാകുന്നില ചരാചരങ്ങളിലു മു
ണ്ടത്യന്ത ഗത്യന്തരം
൧൦൫ കാരാഗൃഹത്തിൽ നരപാലർ പറഞ്ഞവാക്കും
ശ്രീനാരദോക്തിയുമതിൽ കരണീയമാദൌ
ശ്രീമാനൊട്ടുദ്ധവരൊടെങ്ങിനെയെന്നനേക
പ്രേമാതുരം തിരുമുഖം തവ കാണ്മതുണ്ടോ ഞാൻ
൧൦൬ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലിന്ദ്രപ്രിയസുതനെ നിന
ച്ചുള്ളൊരൌത്സുക്യവേഗാൽ
വന്നിട്ടാഭീമനാലേ മഗധപതിയെയും
കൊന്നു നാട്ടും ജയിച്ചാൻ
ധന്യാത്മാ രാജസൂയം നരപതി ബത സാ
ധിച്ചതും ധമ്മജന്താ
നൊന്നായിച്ചെയ്തനപ്പോൾ മധുമഥന ഭവാ
നോടതും കൈതൊഴുന്നേൻ
൧൦൭ സാലചൻ വന്നചുന്നേകൊന്നൊരു മറിവുകുറ
ഞ്ഞൊന്നതംഗീകരിച്ചി

ട്ടെല്ലാം പൊയ്യെന്നു വന്നീടിനഗതിയവനും
നൽകിനാ നേഷ്ടഭാവം
കല്യാണങ്ങൾക്കഖിലം തവ പദകമലം
സേവചെയ്താവം തപ്പാം
നില്ലജ്ജം കീർത്തനം ചെയ്തതു കിമപി ചെവി
ക്കൊൾക വാമാലയേശാ
൧൦൮ ശ്രീരാമൻ തീർത്ഥയാത്രാപിധിയിലസുരരേ
കൊന്നു പുണ്യപ്രദേശാൻ
ശ്രീകാശീകാഞ്ചിശാദ്വരികൾ മധുരമഹേ
ന്ദ്രാദി കന്യാകുമാരീ
ശ്രീരാമൻ സേതു ബന്ധിച്ചവിടെയൊരു ധനു
ഷ്കോടിയെന്നിങ്ങിട്ടന്ന്താ
നോദ്രാരാദ്ദേ സേവചെയ്തങ്ങമല മതിമുദാ
വന്നതും കൈതൊഴുന്നേൻ
൧൦൯ നിർമ്മായം താൻ കുചേലൻ ദ്വിജവരനവിടം
വിട്ടു വേറിട്ടുവേട്ടാ
നമ്മാറില്ലാഞ്ഞലഞ്ഞാൻ പുനരൊരു ദിവസം
ദ്വാരകക്കങ്ങു ചെന്നാൽ
സമ്മോദം പൂണ്ടിരുന്നാൻ നവിലരിതിരുചൽ
കാഴ്ചവെച്ചാൻ പ്രഭാതേ
ബ്രഹ്മാനന്ദേന പോന്നാ ധനദനെ വിഭവം
കൊണ്ടു വെക്കം ജയിച്ചാൻ
൧൧൦ തൻ കയ്യിന്നു പറിച്ചു കംസനാദൃഭം
ഛേദിത്തോരു പൈതങ്ങളേ
സന്തോഷത്തോടു കാണ്കയിൽ കുതുകമു
ണ്ടമ്മക്കു തുൾക്കൊണ്ടു നീ
തങ്കൽ ഭക്തിമതാം വരിഷ്ഠനസുരൻ

വാഴുന്ന ലോകത്തുപോയ്
കൊണ്ടന്നമ്മ യനുഗ്രഹിച്ചതുമുടാ
മൃഭ്യന്നാ ലഭിച്ചീടിനാർ
൱൰൬ പാദ്മനാത്മസഹോദരി മഴകതായ്
സാമ്യം വരുത്തുന്നതും
കണ്ണും തീയതയച്ച ദൃഷ്ടനെയുമ
ച്ചക്രം ദഹിക്കുന്നതും
ഭക്താനാശ്രുതദേവനും മിഥിലനും
മോക്ഷം കൊടുക്കുന്നതും
പ്രീത്യാ നിന ചരിതങ്ങൾ നിത്യവുമഹോ
ചിന്തേ ലഭിക്കേണമേ
൱൰൭ പൃഥ്വീദേവന്റെ പുത്രാന്തരന്നുടൽ മറ
ഞ്ഞോവാന്നാ ഉജ്ജനാർതാ
നംഗേന ചാടിക്കമെന്നായതുപൊഴുതവനും
താനുമായ് തേജ്മലേപോയ്
പ്രീത്യാ വൈകുണ്ഠലോകത്തെഴുന്നരുളി യഥാ
പൂൎവ്വമാഗത്യ ബാലാർ
പ്രത്യേകം പാൎത്ഥനേകൊണ്ടഴകിനൊടു കൊടു
ത്തിച്ച ഇഭ്യം നമോ സ്തു
൱൰൮ ഏറച്ചോരം പ്രഭുക്കൾക്കുഷസി തുകിലുണ
ൎത്താൻ ചിലക്കുന്നപോലേ
യോഗശ്രീനിദ്രയെന്നും പ്രളയമവധിയാം
കാലമാനന്ദമൂൎത്തേ
ഏകാന്തേപോയ് സ്തുതിക്കും ശ്രുതികളവിടയ
ന്നുള്ള ദിവ്യാക്ഷരങ്ങൾ
ക്കോരോന്നേ സന്നമിപ്പാൻ കൃപതരിക വിഭോ
വാമഗേഹാധിനാഥാ

൱൧൫ മാധേയം വാതിലഴകൊട്ടു തുറന്നുകൊണ്ടു
മാധേയപങ്കവ്യ മണിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു നന്നായ്
ഗോകുലാശ്രസമയേ കൂട്ടത്തെന്നല്ലോ
നാളികനേത്രനലസാക്ഷിയുമായ് നിന്നാൻ
൱൧൬ എന്നിവരൊന്നേരെ ഇരട്ടി നല്ലാർ
നന്നായിരുന്നൊരു ചിത്രതികണ്ടാൽ
കണ്ണായിരംപൂണ്ടവനും കൊതിക്കും
വർണ്ണോ . . . . . . പത്മനാഭാ
൱൧൭ ശ്രീനീലകണ്ഠപദപാംസുലവപ്രസാദാൽ
ശ്രീകൃഷ്ണലീലകളിവർണ്ണ മൊരോന്നുചൊന്നേൻ
ശ്രീധര മുകുന്ദ ജയ വാമപുരാധിനാഥാ
ശ്രീപാദഭക്തിയരുളീടുക നാളുതോറും
൱൧൮ ക്രമത്തിലാക്കീടിന ശൂലപാണി
ശ്രമത്തിനാലിങ്ങു മതീവ ചിത്രം
ശ്രാവിച്ചു ഭാഷാശ്രവണാമൃതം മേ
രമിച്ചുകൊൾക കാച്യുത പാദമൂലേ
൱൧൯ പണ്ടുള്ള പുണ്യ മതൊന്നുമകന്നെ നിന്നെ
പിള്ളക്കളപ്പു ജനനീവചസ്സം ശ്രയം മേ
ഉള്ളിൽ കാപ്പു ചെയ്‌വാർ തിരുപുള്ളമോടേ
പള്ളികൊള്ളുന്നവേണ മനന്തശായിൻ
൱൨൦ എള്ളിൽകലന്ന നുമൊരെണ്ണ കണക്കെയാത്മാ
പൊള്ളക്കംമനതറിയാത മയങ്ങിനേൻ ഞാൻ
തള്ളിക്കളഞ്ഞു സകലം മമ കന്മഷം നീ
യുള്ളിൽ തെളിഞ്ഞരുണേവേണ മുദാരമൂർത്തേ
൱൨൧ മണ്ണിൽപിറന്ന മതിയുള്ള മനുഷ്യനായാ
ലുണ്ണിപ്രമാദ് കഴിയുമതിയില്ലുള്ളകാലം
പൊണ്ണത്തമാർന്നു മിളം കരുതീട്ടശേഷം

തന്നെതിരഞ്ഞറികയെന്നതസാദ്ധ്യമത്രെ
൱൪ ഊനം തൽപ്രീതി നാനാവിധ മഹിതകഥാ
നാമസങ്കീൎത്തനംകൊ
ണ്ടാനന്ത്യം ശ്രുതയശ്ശ്ലോക്കുമ്പു ബഹുവിധമാ
യുണ്ടു വേദാന്ത വാക്യം
ഞാനും തൽപാദസന്ദൎശനമൊരുപൊഴുതാ
സ്വാദിപ്പാനിരിപ്പോ
നാനന്ദപ്രാപ്തിയെന്നെക്കരുതിന ഭഗവാ
നല്ലയോ നിൎദ്ദയാബ്ധേ
൱൫ കണ്ണാം കഴുത്തു മലപോലെ യമന്റെ ദൂതർ
കണ്ണാംമിഴിച്ചുലറിയോടി വരുന്നനേരം
കണ്ണൻ കളിച്ച കഥികീൎത്തനമൊന്നു കേട്ടു
പ്പൊണ്ണൻ മലച്ചുമിഴുകുന്നതു കാണ്മതോൎത്താൽ
൱൬ ഒന്നിച്ചിരുന്ന മകൾമക്കളുടൽപിറന്നോ
രെന്നിച്ചതിക്കുമിവരെന്നറിയാതെപോയാൽ
മന്ദിച്ചമാനസമൊരന്ധത പൂണ്ടിരിപ്പോ
രെന്നെക്കുറിച്ചരുൾക നീകൃപ വാസുദേവാ
൱൭ ഓണം വരുന്നു വിഷുവുണ്ടു പിറന്നനാളു
ണ്ടാനന്ദമിങ്ങിനെയൊരോന്നിലഹോ ജനാനാം
കാണുന്നു നിത്യവുമനിത്യവുമെന്നു ചെമ്മെ
വേണം കുറഞ്ഞൊരു വിചാരമകക്കരുന്നേ
൱൮ നാളേ തുടങ്ങണമിതെന്നു നിനച്ചിരുന്നാൽ
നാളേക്കു നാളെയതിനില്ലൊരൊടുക്കമെന്നും
നാളീകനേത്രചരണാംബുജ സേവചെയ്വാ
നാളാകിലപ്പൊഴെ തുടങ്ങണമപ്രകാരം
൱൯ മണ്ണാശയാലും മദനാശയാലും
പൊന്നാശയാലും മിഴുകുന്നു ലോകം

നിന്നാശകണ്ടീലൊരുവർക്കുമല്ലോ
കർണ്ണാമൃതം നൽകുക മാനസാംമേ
ഭവ്യതോപത്തിനാലു മഥ കാമവശാല്യമോരോ
നാഥത്തിനായനുകരിപ്പതു കർമ്മമേതൽ
താപിഞ്ഛമഞ്ജരിയൊടൊത്തകളേബരം നീ
ഭാവിച്ചുകൊൾക ഹൃദി നന്ദകുമാരകസ്യ
ഭവനസത്രംകാണ്ണൊരിടത്തു ചരത്തു കരയും
കോലാഹലം കൂത്തചിൽ
വിഭാഗത്തോരിടത്തു മദ്ധ്യേ കുലം
തച്ചും കയറ്റും കപടിൽ
മഗധശ്രീയൊരിടത്തു ഗികത്തീരു
ക്കരച്ചനൃതഃ
ശ്രോത്രാദികമ്മതോ തഴച്ച വിഷമോ
വിശപ്പം വിഷപിറ്റും പിതോ
എന്നും കാമാതുരം മാനസമെങ്കിലും ശ്രീ
നാമാമൃതം നാവിലണച്ചുകൊൾവൂ
ശ്രീമാധവൻറെ ചരണാംബുജത്തിൽ
പ്രേമാധികം നാളിൽ വളക്കമല്ലോ
എന്നുമെനാവേ നിനക്കു വലിയൊരുപദേശമുണ്ടേ
നാവാലുരപ്പതിനു ഞാൻ തുനിയുന്നു കേൾ നീ
നാരായണൻറെ തിരുനാമമറക്കയാതേ
നാണിച്ചുപോകരുതതേ തവ വേണ്ടതുള്ളൂ
എന്നു വഴങ്ങിയാശാം വദനവും പണ്ണവും നിനച്ചി
ട്ടാനന്ദമൂർത്തിയെ മറയ്ക്ക മനക്കരുതോ
പ്രാണൻതരുന്നതമകാദികളായ്ചമഞ്ഞാൽ
വേണുന്നംതാനുമെത്ര തല്പ നമുക്കറിഞ്ഞോ
എന്നു കോണിക്കൽനിന്നുകരയുന്ന കിടാക്കൾപോലെ

തോണിക്കൽനിന്നവലയും വഴിപോക്കർപോലെ
കാണിക്ഷണം പൊറുത്തുപോലുമഹോ ക്ഷമിയാത്ത
കാന്തിഖമെൻതൊഴിൽ കൃപാം കുരു വാസുദേവാ
എന്നുഴറവതെറുന്ന സുരക്ക ഡംട്ടകരുവാ്
നമോസ്തു മന്ദാടിയിൽ
പൈമ്പാൽ വെണ്ണകവൎന്ന കുംഭമുടഞ്ഞ
സംഭിദ്യ മേധ്യം വിഭോ
അംഭോജത്തിനു സംഭ്രമാൎത്തിയരുളും
നിൎബാധമരുവീടിന്നോ
രമ്പാപത്തിനു കരമേകുക നിലി
മാരാതി സദ്വിപക്ഷനാം
എന്നെന്നിമ്മാഖ്യം നിജകൎമ്മമാമ്പെയൊട്ടു ചെ
യ്യാകുന്ന സൽകൎമ്മപൂം
വെണ്മായത്തിലകപ്പെടാതെ മരുവീ
ടെന്നാകിൽ നന്നായ്വരും
കൎമ്മാകൎമ്മവികൎമ്മ സൂക്ഷ്മമറിവാ
നാമല്ല നാമാളൎതം
നമ്മാലാവതു സേവ ചെയ്ക സുഖമേ
തൃക്കാലൊടെത്തീടുവാൻ
എന്നാവിത്തും മറന്ന വിഷയങ്ങളൊരോന്നു നോക്കി
ചാത്തും പിറന്നു മഴലായ്ക മനക്കരുന്നേ
വിശപ്പംനിറഞ്ഞു വിളയാടിന തമ്പുരാന്നേ
ചിത്തേ കലൎന്നനുഭവിപ്പതിനോൎത്തുകൊൾ നീ
എന്നഭോഷ്കും പറഞ്ഞു ഭവനങ്ങളിലംഗനാനാം
പോയ്കൂട്ട മപ്പുരിച്ച രാപ്പകലുള്ളതെല്ലാം
നീട്ടിപ്പാതുപോലെ മരുവുന്ന കളേബരാത്തേ
വിപ്ലുളത്തും നിയതമല്ല നിനക്കെടൊ നീ

൱൨൮ വൃദ്ധാക്കേണമിന്നു മനമേ മനുജന്റെ തന്നാൽ
നീക്കാവതല്ല ഭവിതവ്യമൊട്ടങ്ങുവോളം
ആക്കം കുറഞ്ഞനുഭവങ്ങൾ പകർന്നു കായേ
വീക്കുന്നവീഴ്ച്ചവിടെ വീണ്ടുവരും ക്രമേണ
൱൨൯ നന്ദകന്യാകുബ്ജത്തിലല്ലേ മമജനനമതോ
ദാസിയേക്കാമിയാണോ
താന്നാമത്തിന്നു മിപ്പോൾ കലിയുഗമതുകൊ
ണ്ടൊട്ടവീര്യം കുറഞ്ഞോ
എന്നാൽ നാച്ചക്ഷരംതാൻ മഴവനരുതതിൽ
കുറാമെന്നിൽ പിണഞ്ഞോ
തപന്നാമം ഞാനറിഞ്ഞൂട്ടനുദിനമരചെ
യ്തെന്നതോ വാസുദേവാ
൱൩൦ ഒട്ടേക്കിലുംപോരുമിന്നാമമാത്രം
കീർത്തിക്കജന്മത്തിലൊരിക്കലെന്നും
ശാസ്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലും ദൃഢനിശ്ചയംതാൻ
ഭോഷ്ക്കെന്നു വന്നിടൊല നന്ദസൂനോ
൱൩൧ പുല്ലാദിയായുള്ള ശരീരമോരോ
ന്നെല്ലാററിലുംപുക്കു പുറത്തുവന്നേൻ
നല്ലോരുജന്മം നരജന്മമിപ്പോൾ
വല്ലാതെയാക്കീടൊല തമ്പുരാനേ
൱൩൨ നെല്ലാദിയായുള്ള പദാർത്ഥമോരോ
ന്നില്ലത്തുവല്ലാഞ്ഞുഴലുന്നതെല്ലാം
നല്ലോരുനാമാമൃതമാസ്വദിച്ചാൽ
നെല്ലും വരും വല്ലതുമെന്നുവേണ്ട
൱൩൩ നന്നായതും തീയതുമോർത്തുചെയ്താൽ
നന്നായ്വരും നിത്യമവന്നു നൂനം
തപന്നാമസങ്കീർത്തനമാസ്വദിച്ചാ

ലൊന്നായ്‌വരും ജീവപരപ്രപഞ്ചം
൱൰൪ നിനക്കു നൂറായിരമാശയുണ്ടെ
ന്നിരിക്കിലും കേൾക്ക മനക്കുരുന്നേ
തനിക്കുതാൻപോന്നവർ ചൊന്നതെല്ലാം
തനിക്കു നന്നായതു നിത്യമായി
൱൰൫ തണ്ണീർഭാരം ചുഴന്നും തടിയനരികെ വ
ന്നന്തകൻതാനരന്നും
തണ്ണീർക്കാരായട്ടന്നുള്ളവർകൾ തൊഴിലര
ക്കാകെയൊന്നിച്ചു പാൎത്തും
തന്നെത്താനേ മറന്നിട്ടതിവിവശതപൂ
ണ്ടാൎത്തനായ്‌ വീൎത്തുമക്കോ
പ്പേന്നേകൊണ്ടാക്കിവെച്ചീടൊല വരദവിഭോ
വാമഗേഹാധിവാസിൻ
൱൰൬ വേണുന്നീലൊന്നുമോരോ വിവയനുദിവസം
തന്നെ നിന്നേനിനച്ചാൽ
വേണുന്നു മറ്റുമൊന്നുണ്ടതിനു ഗുരുകൃപാ
പൂരമേ ബോധവുള്ള
പ്രാണൻ പോവാനടുത്തുള്ളൊരു സമയമതെ
ന്നാകിലും മേ വരുന്നാൾ
കാണേണം ഗോപനാരീകരമലരിൽ നട
ക്കുന്നൊരാനന്ദരംഗം
൱൰൭ ഏന്നേതുടങ്ങിയുദയാസ്തമനങ്ങൾതോറും
ഉണ്ണേണമെന്നുറങ്ങിയുമുണൎന്നുമിരുന്നുമുണ്ട
നന്ദിച്ചു നന്ദതനയന്റെ പദാംബുജത്തിൽ
ചെന്നാവതാവതിനു ചേതസ്സുകമെന്തിനാവു
൱൰൮ കണ്ണൻ കളിക്കും കളിയോപ്പുകാണ്മാ
നെന്നേ കൊതിക്കുന്നു കൃപാംബുരാശേ

താവകനാമസങ്കീൎത്തനമെന്നിയെന്നി
ത്തൊന്നുമാററരുതു പരിവത്സരം മേ
൧൭ നന്ദിച്ചുകൊൾക തവ വന്നതുകൊണ്ടു നിത്യം
നിന്ദിക്കവേണ്ട ഗതിഭേദമോരോന്നുകണ്ടാൽ
വന്ദിച്ചുകൊൾക സകലാത്മകമീശ്വരന്താം
മന്ദിച്ചുപോകരുതജസ്രമകക്കുരുന്നേ
൧൮ നാവേ നീ ചൊൽ കലാജ്ഞാനഖിലമഫലമെ
ന്നത്രെ ലോകപ്രസിദ്ധം
നാവാലൊന്നുച്ചരിച്ചാലവനമൃതമയൻ
പിന്നെയെന്നും പ്രസിദ്ധം
നാവേ നാണം വരുന്നു മനസി തെളിവരാ
ഞ്ഞിങ്ങിനെയെന്നിയെന്നി
ച്ചാവാനോ നാമസങ്കീൎത്തനമജിതവിഭോ
ദേഹി ദേഹി പ്രസീദ
൧൯ രാധാദ്യംഗനങ്ങളിലൊളിച്ചരുളുന്ന പോററീ
ദേഹാശ്രയം മമ വിട്ടുതരുൾമോഹജാലം
ബോധാശ്രയം തവ കളേബരമോൎത്തുകൊൾവാ
നേതൽപ്രഭോ ബഹുവിരോധകമായ്‌വരുന്നു
൨൦ വാതത്തിൽ തട്ടുന്നതും നടനടേ
നിൽക്കുന്ന വായ്ക്കൾപോ
ലോതത്തിൽ കുറുകുന്നതും നിലപിഴ
ച്ചോടും മനോവൃത്തിയും
നീരത്തിൽ കയറും പിരിച്ചു യമനും
നീരോടെ ബന്ധുക്കളും
നാഥേനെന്തൊഴിലിപ്രകാരമരുളാ
യ്കെൻ പോററി നാരായണാ
൨൧ നാവില്ലാതെ ജനിക്കയോ നടനടേ

യുള്ളോ രിരുക്കായ്കയോ
നാമത്തെ പറിയായ്കയോ നരകമെ
ന്നോൎത്താൽ കുളുപ്പാകയോ
നാവിൽ ദുൎഘടമാകയോ നരകല
ത്തിൽ ജന്മമല്ലായ്കയോ
നാമോച്ചാരണമെന്തു ബന്ധമറിച്ചു
ള്ളോരും ത്യജിച്ചീട്ടുവാർ
൭൨ നാമോച്ചാരണമൊന്നുകൊണ്ടു ഗതിവ
ന്നു പണ്ടു ദാസീപതെ
നാമോച്ചാരണമൊന്നുകൊണ്ടു മുനിയായ്
വാല്മീകി പണ്ടേതുലോം
നാമോച്ചാരണമൊന്നുതന്നെ മതിയെ
ന്നേകാന്ത വേദാന്തവും
നാമോച്ചാരണമെന്നതെങ്കലരുളി
ട്ടാനന്ദ പാഥോനിധേ
൭൩ നാമാമൃതം നാവിലിരിക്കുമപ്പോൾ
സോമാമൃതം വിസ്മൃതമായ്‌വരുന്നു
നാമാമൃതം പാൎത്തു നിനച്ചുകണ്ടാൽ
നാമാമൃതം കാണമൃതം മൃതാനാം
൭൪ നാവിന്നൊരിത്തിരി വികല്പമതെന്നിൽ നിൽപ്പു
നാമിന്നിയെന്തൊരു വിജാതിയിൽ വന്നതോൎക്കും
നാമിന്നുതന്നെയറിയേണമറിഞ്ഞുവെപ്പു
നാവിന്നിരിപ്പു തിരുനാമമുമെന്നുറപ്പു
൭൫ കൂത്തിൽകൂത്താട്ടുവാനുണ്ടൊരുവകചൈവിയിൽ
പാട്ടുപാടാൻ കളിപ്പാൻ
കണ്ടുതിക്കുണ്ടു വേറേ സതതമിവരൊടേ
നിന്നുപോരാട്ടുവാനും

കൎണ്ണാനിന്നെനിയൊന്നുകരുതിടാ
നാമമോതീടുവാനും
കാണുന്നേനല്പപായംതവകരുണയെയൊഴി
ഞ്ഞൊന്നുമിന്നിവരാക്ഷാ
ഏവം ദേഹത്തിന്മേൽ തറക്കുന്നു കിമപിപര
ക്കില്ലമുള്ളൂമഹാത്മാ
ദേഹത്തിന്മേൽ ചൊറിഞ്ഞീടിനതൊരിടമൊഴി
ക്കാപതിംല്ലന്നിന്നു കേൾ
സോഹംഭാവത്തിന്നോരാഃപലവഴിപുറമേ
കാട്ടിമറവുള്ളുവക്കും
മോഹംനീക്കുംസദാനന്ദിതപരമശിവ
ബ്രഹ്മമേതേനമോസ്തു
എന്നുഹാകൃഷ്ണഹാകൃഷ്ണകൃപാംബുരാശേ
ഹേകൃഷ്ണഹേകൃഷ്ണഗുണൗഘവിഷ്ണോ
ഹീകൃഷ്ണഹീകൃഷ്ണമഹത്വദീപക്ഷാ
മാകൃഷ്ണമാകൃഷ്ണപരിത്യജാസ്മാൻ
ഏന്നും ദേഹത്തിൽ സുഖമേ കടിച്ചു മശകാ
ദ്യജ്ഞാനമാദിതേനൂതഥാ
ദേഹത്തിന്നുവിശപ്പുദാഹമറിയാ
യ്കേന്നുണ്ടുരണ്ടാമതും
ദേഹത്തെ കഷണിക്കിലും വികൃതിയി
ല്ലെന്നുണ്ടുമൂന്നാമതും
സോഹംഭാവദൃഢാനുഭൂതിയരുളാ
യ്കാനന്ദ പാദേഫാനിധേ
ഏതാം ദേഹത്തിൽ ചൊറിയും സഹിക്കരുതതി
ക്രൂരം വിശപ്പോട്ടുമേ
മോഹത്തിൽ കലരുന്ന ഞാനതുവൃഥാ

മോഹിപ്പതെന്തിനുവാൻ
സ്നേഹത്തോടെ യശോദ പുൽകിന കിശോ
രൻതാനറിഞ്ഞോകദാ
സ്നേഹിപ്പു ലത്തുപോരുമെന്നു മനസാ
നാമങ്ങളോതീടിനേൻ
എന്നാൽ ചൊല്ലേണം നാമമെന്നുള്ളതു പലരുമറി
ഞ്ഞും പറഞ്ഞും കഴിഞ്ഞാൽ
ചൊല്ലീടുന്നോർ കനക്കേ കാര്യമതുമഹാ
പാപമെന്നും പ്രസിദ്ധം
ചൊല്ലീടെന്നു മറ്റുള്ളവർകൾ പരിഹസി
ച്ചാൽ നമുക്കില്ല ദുഃഖം
ചൊല്ലേണം വ്യാസനും പാർത്ഥരഥതുരഗാ
മേച്ചുമേവും നിനക്കും
എന്നാൽ ആർക്കാനും വഴിപോലെയുണ്ടു മടിക്കു
ടാതേമനസ്സുക്കിലോ
കീർത്തിക്കാമതിനായനേകവിധമായ്
തീർത്തോരു നൽകീർത്തനം
പാർത്താലൊക്കെവൃഥാപ്രയത്നമതിനേ
കീർത്തിപ്പതിന്നാഗ്രഹം
നേർത്തുംമേലിതുനാസ്തിയായ്‌വരുമതിൻ
മുമ്പേമരിക്കേണമേ
എന്നാൽ നാവും നാരായണേത്യക്ഷരവുമൊരുദിനം
തമ്മിലേകീഭവിച്ചാൽ
ചാവുംനേരത്തുനോവാൻകഴിവര യമനും
ദൂരെനീങ്ങീടുമല്ലോ
നാവേ നാലക്ഷരം നീയൊരുപൊഴുതുപേ
ക്ഷിക്കൊല്ലാദൈവയോഗാ

ലിവൎണ്ണംവന്നതെന്നാലമൃതമനുഭവി
ച്ചീടുന്നോരായന്നേതി।
എന്റെ മേഘശ്യാമളമംഗവുംമകുടവും
പൂവ്വുംചെവിത്തോടയും
രാകാചന്ദ്രനുനാണമാംവദനവും
മാൎമാലയുംമദ്ധ്യയും
ആകുംവൎണ്ണമനേകഭൂഷണയുതം
നിന്മെകുറിക്കൊണ്ടുഞാൻ
പോകുന്നേൻഭഗവൻജനാൎദ്ദനഭവൽ
കാരുണ്യപാഥേയവാൻ
എന്നു ശ്രീപാദംപുഷ്കവാമാലയനിലയജയ
ശ്രീപദാംഭോരുഹംതേ
ശ്രീനാമംകൊണ്ടുനിത്യംനിരവധിപരമാ
നന്ദമൂൎത്തേനിഷേവേ
ശ്രീമൂൎത്തിംകണ്ടുകണ്ടാത്മനിസതതമുറ
പ്പിച്ചുദേഹംത്യജിച്ചി
ട്ടാമൂൎത്തിക്കൈക്യമേകീടുകഗുരുകരുണാ
വാരിധേവാരിജാക്ഷാ
എന്നാ ഭൂഷാവൎണ്ണാദിയാ ലീഭുവനമഖിലവും
ഹന്ത മോഹിച്ചുരാഗ
ദ്വേഷാപൂൎണ്ണം വിഘൂൎണ്ണം ശിവശിവ പറയാ
പല്ല മായാവിലാസം
ഭാഷാകൎണ്ണാമൃതം മേ സുകൃതമിതു സദാ
നാവുകൊണ്ടാസ്വദിച്ചാൽ
ആഴാകൎമ്മാവലീവല്ലികളിലുടനവൻ
പിന്നെ മന്നേതുപോലേ
എന്നും ഉൾത്തിങ്ങിടാഞ്ഞാൽ കളിയായൊരു കാലുവെച്ചാ

ലെന്നേക്കുമുണ്ടതിലഹോകൌതുകംനരാണാം
എന്നേക്കണക്കെന്നടയുള്ളവർകൾക്കിതെല്ലാ
മെന്നാൽകൃതംകിമപികൌതുകമായ്‌വരേണ്ടാം

ഭാഷാകർണ്ണാമൃതം സമാപ്തം
